

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O sedanjem položaji.

O novem letu je navada, da se dela bilanca o prošlem in proračun o bodočem letu. Za svoj ožji krog smo o tem že govorili, ne bode pa škodovalo, ako priobčimo še mnenje odličnega ruskega glasila. Ta list je „Russkoje Djeło“, slovanoljubiv tednik, izhajajoč v Moskvi pod uredništvom S. Šarapova, ki je nekako duševni naslednik pokojnega Aksakova. V daljšem članku z nadpisom „Krvava vojna mej prosvetljenimi državami“, piše „Russkoje Djeło“ mej drugim tako:

Premišljevanja o vojni so pričetkom vsacega leta neizogibna, posebno pa v poslednjem času, ko so vsi oni, ki so tako stalno skrbeli za mir in zanj delali, človeštvo v resnici pripeljali do „krvave vojne“, a ne samo do krvavega boja, marveč do vesoljnega klanja, katerega si groznejše ne more misliti niti najbujnejša domišljija. —

Strašna je to perspektiva. Vesoljna Evropa zdi se nam ogromen, oborožen ostrog, vse dežele, velike in male države so podkopane in prekopane, vse vlade se kockajo z narodnim blagostanjem vsled nenavadnega oboroževanja, vsak postavil se je na svoje mesto premišljuječ že naprej s kom se bode udaril in kako. Vse priprave so gotove, čakati treba samo še vojne. A mej tem, se baš sedaj se začne ugibati, da morda baš ogromno oboroževanje samo ob sebi nekoliko odstranjuje vojno in vzdržuje mir. Poslednji dve leti je istinito dišalo po smodniku. Evropa se ni še dovolj oborožila, tu in tam so slaba mesta, sumne postojanke, negotovost simpatij in zvez. Toda vojna nevarnost bila je v vzduhu. Mislili so: naj se zaneti kjer koli, iskra pade kjer koli v smodnik, natrošen povsod brez vse previdnosti, zlo bode, vse bode vzplamtelo!

Sedaj ni tako. Oboroževanje, dasi še ne izvršeno, je vendar relativno dobro. Slaba mesta so se pregledala in utrdila. Pristanišča in luke so zavarovane. Smodnika je dovolj nakupljenega, a dobro je hranjen. Pridi iskra od koder koli, ne bode se še unel. Vrh tega sklenjene so razne zveze, da presenečenje ni lahko možno. Skratka ako se je v

preteklem letu čutilo, da je vojna blizu, se sme sedaj trditi, da jej sedaj ni več sledu. A zato se pa tem jasneje kaže popolna neizogibnost velike evropske vojne. Gnili mir utegne trajati še jedno leto, dve leti, pet let, a noben mislec, noben diplomat ne more niti približno povedati, kako bi se mirnim potom rešila mejnarodna vprašanja, kako bi se rešila tako, da bi človeštvo evropsko moglo položiti roko na srce in s polnim prepričanjem vslikniti: „Sedaj ni ničesar več, za kar bi se morali boriti.“

Zares, razmere so takšne, da se moramo tolažiti z nado, da se pojavi kak mejnarodni genij sodnik, katerega bi poslušali prepirajoči se narodi, ali pa misliti na splošno evropsko vojno, katera mora nastati prej ali slej, katera je že neizogibna že zaradi tega, ker ogromne vojne priprave že same ob sebi rušijo ravnotežje državnega življenja v vsaki deželi, deajo vlade nestalne in jih silijo, da jedino v vojni iščejo možnega in normalnega izhoda.

Toda, ali v resnici ni nobene, makari oddaljene, polufantastične možnosti, da se stvar reši mirnim potom, da se uravnajo evropske težave in da se začne razoroževanje? Mislím, da ne, kajti temu nasprotujejo zle razmere, ležeče izven moči in uma človeškega!

Vojni je možno izogniti se, ako se mirnim potom rešijo že dozorela temeljna mejnarodna vprašanja, katerim je na čelu stari zgodovinski spor mej Tevtonstvom in Slovanstvom. Ta spor, okolu katerega se sučejo vsa ostala vprašanja, velika in drobna, utegne se mirnim potom rešiti na dvoje načinov: ali se Rusija odreče jedenkrat za vselej svoji slovanski misiji ter izroči Nemcem Slovanstvo in svojo zapadno polovico ter je očvrsti tako, da bode v resnici najmočnejša država v Evropi, dočim se Rusija sama umakne v Azijo; — ali pa Rusija mirnim potom prepriča Nemčijo, da se umakne na mesto države druge vrste, sama pa pod žezlom svojim zjedini vse Slovane, zasede ožine pri Črnem morji, podkrepi romanski svet z mejo ob Reni, sklene z Romani mirovno zvezo, v Evropi pa napravi osrednjo slovansko silo, ki bode preprečevala vsako vojno.

Ako globeje premišljamo sedanje dogodke in duh, katerega je polna dolga polovica tekočega stoletja, uvidimo takoj, da se veliki spor inče rešiti ne da, kar noben kompromis ne napravi nujnega pomirjenja, še menj pa se more odložiti svetovna vojna, katera mora sama ob sebi prej ali slej vzplamteti vsled nasprotuih diametralno protislovnih smotrov. Poglejmo, ali se more to vprašanje rešiti tako ali drugače.

Prva rešitev, Nemčiji na korist, priljubljena onim ljudem, ki bi za „evropsko civilizacijo in kulturo“ upropastili vse Slovanstvo in odrekli se njegovi veliki bodočnosti, je izvestno nemožna. Rusija, dasi ne nastopa aktivno kot združiteljica in zaščitnica Slovanov, podpira že samo s svojim obstankom, s svojim tihim protestom vse slovanske nade in daje prostora toku, katerega Nemci škripajoč z zobmi nazivljajo „panslavizem“. In ko bi Rusija izneverivši se malodušno svojemu naravnemu poklicu, zaradi ljubega miru hotela žrtovati nekoliko Slovanstva Nemčiji na korist, bi Nemčiji ne donasalo nobene koristi, ker bi poslednja naloga svojo uresničila tekar tedaj, ko bi razven Slovanstva dobila tudi kos Rusije, tja do Dnjepra.

V resnici mislimo si, da Nemčija na podlagi kakega dogovora dobi „carte blanche“, da razruši in ustanovi Velikonemško, ne dotakniviše ruskih mej. To bi bilo izvestno premalo, Nemčija se bo morala boriti z vsem zahodnim Slovanstvom, kar ga je v avstrijske vojski in z vedno še živo avstrijsko idejo, česar so bode vsekako poskušala okoristiti Francoska. To je znamenje, da bode pred vsem treba pogaziti Francosko, to pa bode začetek velike evropske vojne. Naposled porazivši Francosko in osvojivši Avstrijo in Balkane, (!!) bode Nemčija takoj čutila tesnobo svojo ter bode z novimi močmi ponovila svoj „Drang nach Osten“, to je v Rusijo.

Zapadni Slovani bodo samo zajutrek, po katerem bode nemški želodec še le zahteval pravi obed.

Nemci sami dobro vedo, da jim je samo zahodno Slovanstvo premalo, da bodo oni znova stisnjeni in zaprti po prokleti ruski meji in zato iz

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

III.

Babičin raj.

(Dalje.)

Babica je večkrat obiskala hutor na Bogati. Osobito rada je tam pozdravila spomlad. Šla je k sorodnikom na Samaro ali na Torec, izpovedala se tam v velikem postu ter šla pogledat Grunjo.

Grunja bila je že v osemnajstem letu.

Februar-bokogrej zavel je z gorko sapo, a jedva za spoznanje. Koli v plotu, ogli koč in skednjev na solnčni strani so se zjutraj otajali, a na večer zopet pomrzili. Tudi marec prinesel je še mraza in snega, dasi je bilo nebo že prijaznejše in modreje. Oznanjenje Marijino je tu, konec posta. Od juga potegnil je znani, topli veterček, poln obetajoče prijaznosti. Stari konjski pastir Maksim pogledal je skozi okno, opasal si pas ter rekel ženi: „Kaj praviš, Hana, gotovo je že spomlad na dvorišči?“ — „Mogoče, da je že!“ — odgovori žena bojazljivo in pokorno. In oba gresta na kočin prag

ter veselo pogledata preko zasinjele stepe. — „Čas je gospodarici poročiti; naj jej ona piše, da bode konje treba spustiti ven, vsaj na stara strnišča.“

Tudi Grunja stopi na vrata. Vse okrog je še tiho. Beli, tenki oblaki plavajo nepokojno nad Bogato, narastlo vsled pritoka stepnih vod. O zarji je že premrzlo in po noči še hrusta pod nogami. A v lice veje že druga, radodarna, nekako praznična toplota. Človeku se zdí, kakor da je po vzduhu razširjen hlap mladega opojnega vina. Vsakdo, ki stopi iz hiše, njegova obleka, lice, besede — vse diše spomlad.

Prišla je vigred.

Velika, vsled zime shujšana kavka glasno kričaje s polja zletí na pašnik. Solnce se je pokazalo, sije ter se ne skriva. V njegovih žarkih taja se studenci, sneženi kupi in zameti. Vse se kadí, preobrača, šumi in teče. Proti večeru se nekoliko ustanovi. Grunja stopi na krilce; tiho je na okrog, samo psi lajajo pri daljni ovčarni. V temi žuje se šum izpodjedenega snega, neprestano žuborenje in šepetanje po klancih v raznih izdolbinah in jarkih odtekajočih vod. Grunja stoji ter posluša, kaj govori vode in kaj šepetaje spomlad. Zopet je vse utihnilo, niti glasu ni čuti. A zdajci pri skednji vnovič nekaj zašumi. Nabrana voda prodrla si je

pot skozi slamo v gnojni jami, zakipela, bruhnila ter se udrila čez dvorišče doli k reki. Sedaj zopet s streha zvonko padajo bliščeče kaplje kakor grah ali svinčeni drob debele, gorkota je raztalila sneženo plast . . .

Minul je zopet jeden dan, potekel jeden teden. Grunjo mikalo je na vrt. Iz vlažnih, ogrelih tal pokazale so se prve trave in v gorkem solncu se naglo razevitajo. Modre veternice in beli zvončki gnezdé mej drevjem, ki je še brez listja. Pokazale so se lastavice in metulji. Popki na mladikah so se napeli in njih klejasta, dišeča peresca razvijajo se v zelene in bele kolačke. Še jeden dan — višnje in gloga skoro ni več spoznati: vse je jedna sama bela stena in daleč okrog diši po medu. Pokazali sa se roji mušic in komarjev. Po poti je polno pajkovih mrež. Rogati črni žužek čez slame in mladike pridno vznak vleče iz raznega peska stlačeno krogličjo. Kukavica se že oglašá in tudi slavca je čuti . . .

Grunja sedí, na krilci, daleč so njene misli pri kavkaškem ujetniku ali pri ciganu Aleku. Pristava stoji na vzvišenem mestu. Za pašnikom širi se na desni in levi nedogledna stepa, po široki dolini vije se rečica Bogata, za njo zopet višina in zopet sinja, ravna stepa. Vse to vidi se s krilca

vseh njihovih, jako gorečih umovauj, jasno odseva misel, da je nobedno potreba prisvojiti si vsaj zahodno stran Rusije. To ni razgreta domišljija kakkega mladega stotnika v nemškem generalnem štabu, ampak to je prava nujnost, to je pogoj za nemške kulture bodočnost, težeče za tem, da se naseli v sosednih deželah in ponemči sosedna plemena.

Samo takrat, ko se bode to završilo, stala bode Nemčija na svojih nogah, takrat še le bode Nemčija v resnici velika država, ki se bode lahko smejala francoskim frazam o „revanche“ in se tudi nevarnosti panslavizma bala ne bode. Se li to bode Nemčiji posrečilo, je drugo vprašanje, o katerem za sedaj ne govorimo. S polnim prepričanjem pa lahko trdimo, da se to brez vojne ne bode zgodilo . . . , vojna je jedini pot do tega cilja.

Rusija je v nekoliko drugačnem položaji. Njej je nujno, da se popolnoma zavaruje vsake nevarnosti od strani Nemčije, da ustanovi veliko slovansko državo, odzvevši od Nemčije poljske pokrajine

Ko se bode to doseglo, pripali bodeta Alzacija in Lorena sami po sebi zopet k Franciji, Nemčija bode postala veličina, katero bodo Slovani in Romani lahko prav temeljito prezirali. Ali je pa to možno brez vojne? To je vprašanje, na katero je odgovor težak. Faktum, da zgodovina stvari sama pripravlja in rešuje, še ni argument za nekravno rešitev. Ko bi se posrečilo, pridobiti vse za bodoči mir, ko bi se okoli Nemčije nagomladile sile, mnogo silneje nego ona, to bi se vender še ne moglo reči, da bi Nemčija položila orožje in udala se brez vojne. To bi se moglo zgoditi le tedaj, ko bi nenadno, na nepričakovan način razpala ter bi vsi njeni narodi z narodi poluotoka Balkanskega težili k Rusiji

Pisatelj na dalje razpeljava, kolike koristi bi bilo, ko bi Rusija razvila slovansko zastavo in v tem posnemala nemške državniške. Potem pa se bavi z razmerami mej Francosko in Nemčijo in slika poslednje neugodni položaj, kako na vse strani išče zaveznikov, ker se boji viharja z vzhoda in zahoda. Ko bi tudi Rusija jej ne stopila dejanski na pot, pa instinktivno čuti, da Rusija ne bode pustila upravititi Francije. Ko bi Nemci tudi izvajali vrsto zmag, zadovoljiti bi se morali z malo kontribucijo, kar pa za Nemce nema nobenega zmisla, ker so milijard navajeni.

Zato sklepa pisatelj: Mir torej traje, ž njim pa ostanejo nerešena vsa velika vprašanja. Zapadno Slovanstvo, ne videč žive luči na vzhodu, potlačeno je v neplodno parlamentsko borbo, ki razjeda njegovo moč, „mrtveci“, kakor se je dobro izrazil Danilevski, sede mej živimi in kužijo zrak s svojo zlo vonjave . . . Čim dalje, tem bolj dušljiv je politični vzduh, a mi spavamo v težkih sanjah, baš tako, da ni nad nami strašen oblak, kakor da ne stojimo na vrhuncu, kamor so naperjene vse strele.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. januarja.

Čehi **Dunajskega** desetega okraja obrnili so se do ministra Pražaka, da bi izposloval, da

kakor na dlani. Na dvoru je tiho. Delavci, stari in mladi, šli so sejat. Ovce in konji pasejo se za griči, ki jih zakrivajo. Solnce greje, ptice so utihnile. Niti glasu ne pride do Grunje. Čuje se le pridni petelin, ki brska na gnojišču ter kliče izgu-bivše se kokoši, ali pa tolpa golobov, ki se s šu mom dvigne, z ovčje staje ali z mlina, pregnana od sokola ali mačke, ter krožeč zleti k vrham na travniku . . .

Grunja ogleduje golobe, skedenj, pod katerim so nakopičene sanj, razno hišno opravo, katero je bila Flugovka obesila na vrv, razpeto mej kletjo in skladiščem, zajčje kožuhe, prevleke za blazine, korzete, posteljne odeje, robe in vreče. Nekaj časa Grunja sedi, vzdihne ter odide na vrt. Tamkaj v sočni travi in grmičih kipí vrvenje raznih ptic pevk in družih živalij. V skrivališčih v tleh, mej perjem in na drevji kričé, vršé in šumé novorojene krilate in štirinogate družine. V zraku je čedalje večja soparica. Zemlja je razgreta. Nad stepami plavajo sedaj rastoč, sedaj gineč velikanski megleni stvori . . . Kar se na plotovih koléh in ovenelih grmih prikaže ostronosa, neprestano čivkajoča ptica pivka. Grozen vihar se dvigne, ploha se ulije . . .

* * *

bi imeli kje propovedi v maternem jeziku. V prošnji svoji naglašajo, da jih je nad 30.000, pa vender ni v nobeni cerkvi zanje češke propovedi. Vladi Taaffe-ovi vender bi moralo biti ljubše, da Čehi hodijo ob praznikih v cerkev, nego da se potikajo po krčmah.

Državno sodišče je v nekem posebnem slučaju razsodilo, da se uradniki občinskih hranilnic ne morejo zmatrati za občinske uradnike ter imajo torej pravico voliti v občinski odbor. Mej uzroki se navaja, da imajo take hranilnice svoje premoženje in svojo od občinskega odbora nezavisno upravo da so torej samostojni zavodi, in da uradnike nastavlja le odbor hranilnice.

Poljski listi poudarjajo veliko važnost povišanja Krakovskega škofa v kneza. Po njih mislih to povišanje ni velike politične važnosti le za **Galicijo** temveč za ves narod poljski. Imelo bode gotovo tudi upliv na rusko pogajanje z Vatikanom. S tem se je oživeló jedno starih pravnarstva poljskega. Pa tudi v deželni zboru je deželni maršal naglašal veliko važnost tega povišanja, ki ni samo premenenje naslova, temveč obnovljanje stare pravice naroda poljskega.

Vnanje države.

Kralj **srbski** še nikakor ne misli odsloviti sedanje vlade. Kralj hoče, da sedanja vlada posreduje pri izdelovanju volilnega reda, o katerem so se posvetovanja v ožjem ustavnem odseku začela. Nov volilni red mora biti izdelan do 1. maja. Potem se pa začno priprave za volitev v malo skupščino, ki bodo še le dne 14. decembra. Te volitve bode še vodila sedanja vlada in še le potem bode odstopila, ko bode voljena nova skupščina. Srbi bodo morali torej še precej časa čakati, da dobe zares pravo parlamentarno vlado.

Ruski listi mislijo, da je bil prihod Aleksandra Battenberškega v zvezi z dogodki na **Bolgarskem**. Vesti, da je prišel na Dunaj le zaradi tega, da izroči rede očeta svojega, so le prazen izgovor, s katerim se resnica prikriva. V Bolgariji se poslednji čas razmere jako neugodno obračajo za Koburžana. S svojo propagando za katoličanstvo je vzbudil veliko nevoljo mej narodom, vojska pa že davno ne mara zanj, ter je zato lahko mogoče, da bode v kratkem moral pobrati kopita. Battenberžan pa ima dosti pristašev na Bolgarskem in bi se mu po odhodu Koburžana ponudila prilika, da se povrne v deželo. Na Dunaji bi baje tudi rajši videli, da se v Bolgarijo vrne Battenberžan, nego da bi bil voljen kak Rusiji dovoljen kandidat knezom. Ruski listi naglašajo, da Battenberžan nema nobenih pravic do prestola bolgarskega, ker se je odpovedal. Sedaj bi ga moralo voliti sebranje, potrditi Turčija in priznati velevlasti. Rusija bi ga pa nikdar ne priznala in njegov povrat v Bolgarijo bi torej ne napravil zakonitega stanja ampak le nove zmešnjave.

Od neke strani se je poslednji čas poskušalo očrtniti italijanskega in angleškega veleposlanika ter **turškega** velikega vezirja pri sultanu, kar se pa ni posrečilo. Sultan je nekda spoznal takoj laži ter imenovane osebe še bolj čisla ko poprej. Poslednji čas se je govorilo tudi o zarotah proti sultanu, kar je pa tudi neosnovano.

Princ Viktor Napoleon je nedavno ostavil Bruselj in to je dalo povod raznim govoricam. Govorilo se je, da je odšel na nek grad blizu **francoske** meje, kjer bode čakal, kako se stvari razvijo. Na Francoskem republika ne stoji posebno trdno ter utegne v kratkem nastopiti pravi čas, da zasede prestol francoski. Njegovi pristaši pridno delajo zanj. Tako so trdili nekateri. Nek francoski list je pa raznesel vest, da mu je ušla neka maitressa ter se je princ odpravil na pot, da jo zopet ujame. Tudi to vest so mnogi verjeli, posebno oni, ki bolje poznajo življenje mladega princa. Pa tudi ta vest baje ni

Grunja izpolnila je devetnajsto leto.

Proti koncu zime tega leta prehladila se je Grunja, idoč s Flugovko v bližnjo vas v cerkev, ter skoro ves veliki post ležala za vročnico. Babica poslala jej je ranocelnika ter jo veliki petek tudi sama obiskala. To zimo je tudi v stapi zbolelo mnogo ljudi. Stari konjski pastir Maksim je umrl in na njegovo mesto poslal je Jakob Jakovlevič družega pastirja, Rodko, s priimkom Bëlogubov. O smrti in pogrebu Maksima, kakor tudi o prihodu Bëlogubova zvedela je Grunja samo iz žalostnih vestij, ki so časih došle k njej v stanico, kjer je bolna ležala. O veliki noči je Grunja nekoliko okrevala. Bleda še, shujšana in slaba oblekla se je, dejala si na glavo robec ter opotekaje se iz dolzega časa podala se čna vrt.

Bilo je h koncu aprila in nočilo se je. Ovce šle so na vodo. Konjska čreda dirjala je s stepe proti domu.

Grunja je željno dihala sveži zrak in vonjavo cvetočega drevja ter si zakrivala oči pred bliščem solncem, tonečim za reko. Nikdar spomlad Grunje še ni tako oveselila in očarala. Solze lile so jej po lici. Sedla je na kup prstí, uprla glavo v roke ter sprva tiho, a čedalje glasneje zapela nekedar

resnična. Princ je nekda le odpotoval v Farnborough k cesarici Evgeniji, da bi mu dala kaj denarja, ker je v velicah denarnih zadregah. Oče mu nekda neče ničesar dati, ker menda bi tudi rad prišel na prestol, a mu sin dela ovire s tem, da se tudi on poganja za krono francosko.

Vlada **nemška** ne misli poslati vojakov v Afriko za varstvo nemških naselnic. V Berlinu mislijo, da naj se naselniki le sami varujejo pred domačini. Dolžnost vlade je samogledati, da druge vlasti ne bodo ovirale nemškega naseljevanja v Afriki. Proti napadom Afričanov bode nemška država naselnike svoje le toliko branila, kakor je to mogoče mornarici. Nemškim naselnikom s tem ne bode dosti pomagano in najbrž bodo Afriki obrnili hrbet ter si bodo Angleži lahko brez upora polastili krajev, katerih so se dosedaj Nemci lastili. Za dolžnost pa zmatra nemška vlada po moči ovirati trgovino z robi, toda najbrž ne bode imela v tem oziru posebne sreče. Kako oblast bode imel nemški državni komisar, še ni določeno. Pa naj bode njegov delokrog kakeršen koli. brez vojaške sile bode le malo opravil.

Belgijska zbornica je sklenila pretresavati predlog bivšega klerikalnega pravosodnjega ministra Woeste, da se učiteljem, ki so vsled liberalnega šolskega zakona iz 1879. leta se odpovedali službam ter zgubili pravico svojo do vdovskih in sirotinskih blagajnic, vzlic temu, dajo zopet prejšnje pravice. Vlada se je izrekla, da nema nič proti temu, če pretresuje zbornica predlog, ki se pa nikakor vsprejeti ne more.

Domače stvari.

— (V Poreči) umrl je včeraj dr. Fran Vidulich, deželni glavar istrski in državni poslanec. Od leta 1861. bil je deželni, od 1867. l. državni poslanec. V državnem zboru bil je od 1873—1879. l. prvi podpredsednik. Kot deželni glavar istrski kazal se je našim poslancem nasproti jako pristranskega in krivičnega, sploh bil je, dasi v Losinji porojen, strasten naš sovražnik.

— (Umrl) je pretekli terek gosp. Andrej Pogorelec, župnik v Kolovratu, v 50. letu dobe svoje.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je pretekle dni prejela od onstran Karavank 29 gld. domorodnega daru. — S tem se popravlja neljuba pomota, da je 19 gld. bilo in — da bode dobrih posledic tudi pomota — kliče: Na noge, premožni domoljubi, ker ti nepremožni, ki so darovali 29 forintov — dali bi bili veliko tudi v tem slučaju, da jih je le samo 19 bilo!

— (Slovensko gledališče.) Nedeljo dne 27. t. m. predstavljala se bode prvikrat „Čarovnica pri jezeru“. Po Frana Missla narodni drami v četirih činih: „Die Zauberin am Stein“ poslovenil Anton Trstenjak. Dejanje igre se vrši v 17. veku ob Bohinjskem jezeru. Kakor se nam poroča izza kulis je omenjena drama najboljša igra v letošnjem novem repertvarij dramatičnega društva, ki obeta isto tako prodreti in udomačiti se na slovenskem odru, kakor v lanski sezoni „Revček Andrejček“. Naj torej slavno občinstvo napolni gledališče, ter tako blagodejno upliva na igralno osobje. Naslovno ulogo igra gospodična Zvonarjeva. Pri reprizi te igre bode ulogo ljubimčevo (sedaj gosp. Borštnik) igral g. Danilo in ulogo blaznega Martina (sedaj g. Slavko) igral g. Borštnik.

modno pesen, katero jo je bila kuma naučila s klavecinom:

Ja bednaja pastuška,
Ves mir moj — etot lug;
Sobačka mne — podružka,
Barašek — milej drug . . .

Grunji za hrbtom začujejo se koraki. Nekaj je zašumelo v grmiču. Umolkne ter se ozre. Razmaknivši črešnjeve veje, stal je pred njo brez pokrivala visok, postaven človek v sivi ponošeni, z jermenom prepasani jopi, s pipo, nožem in lanceto za pasom. Bil je rusih las, brada mu je jedva poganjala, njegov obraz je bil mladosten, ogorel in oči prijazne, vesele in plahe.

— Ptičke, gospodičina, za vas! . . . — pravi došlec — ter odpre široko, žuljasto dlan.

Grunja pogleda tja: pred njo na odprti roki sedela je dvojica čivkajočih, žolte, mehke kljunčke odpirajočih, jedva s sivim mahom poraščenih ptičkov.

— Kaj je to? — vpraša Grunja.

— Ptički, gospodičina, škrljanci ali pa škorci . . . Ne bojte se, le pogledajte . . .

— A kdo si ti?

— Novi konjski pastir Rodka, gotovo ste že izvolili slišati.

Grunja ustane.

(Dalje prih.)

— (Za prvo letošnje porotniško zasedanje) v Ljubljani določen je predsednikom g. Fran Kočevar, predsednik deželnemu nadsodišču, njegovim namestnikom g. Ludovik Ravnikar, deželnega sodišča svetnik.

— (Bralno društvo v Kurjivasi) šteje že nad 20 članov in bode prihodnjo nedeljo imelo svoj prvi zbor v hiši g. Borštника, ki je največ storil, da se ustanovi to društvo.

— (Mannlicherjeva repetirka) se jako marljivo izdeluje. Pretekli teden je na Dunaji bivajoči pešpolk Hess dobil Mannlicherjevo repetirko, s katero so sedaj izmed posadke Dunajske oboroženi dva pešpolka in batalijon lovcev.

— (Železnica iz Radgone v Ljutomer.) Kakor se je že poročalo v našem listu, se je 15. t. m. vršila revizija te železnične proge. Gotovo bode marsikoga mikalo zvedeti imena onih, ki so se udeležili te revizije. Ti so bili nastopni: generalna inspekcija železnic, vojno ministerstvo, južna železnica, štajerska namestništva po deleg. gosp. svetovalci Seederji in nadinženirji Hohenburgerji, deželni odbor štajerski po deleg. gosp. dr. Schmiedererji in nadinženirji Eggerji, trgovska zbornica štajerska, okrajni zastop Gornjeradgonski po gosp. dr. Goričkemu in Šlanderji, okrajni zastop Ljutomerski po gosp. Kukovci in Vaupotiči, trg Ljutomerski po deleg. gosp. Semliču in Steyerji Josipu, mesto in okraj Radgona po svojih zastopnikih; seveda tudi okrajno glavarstvo Ljutomersko in Radgonsko po svojih glavarjih.

— (Iz Bolgarske) priobčil je „Hlas Naroda“ jako smešno vest, iz katere vidimo, kako žalostna je princa Ferdinanda uloga. „Pred nekoliko dnevi razobesila se je nad konakom princa Koburškega mesto bolgarske trobojnice zastava s Koburškim hišnim grbom, kar je v bolgarski prestolnici prouzročilo veliko razburjenost. Knez priobčil je v uradnem listu izjavo, v kateri je to premembo opravičeval. Toda ministerski svet sešel se je hitro in zahteval je, da se nova zastava odstrani. Uradni list z izjavo prinčevu pa se je na povelje gospoda Stambulova konfiskoval.

— (Društvo tiskarjev, kamnopiscev in kamnotiskarjev na Kranjskem) izdalo je svoje letno poročilo za dobo od 1. januarja do 31. decembra m. l. Dohodkov imelo je društvo 2003 gld. 51 kr., troškov 1281 gld. 55 kr., torej 721 gld. 96 kr. preostanka. Društveno premoženje naraslo je na 10.046 gld. 24 kr. in je naloženo v kranjski hranilnici, v srebrni in papirni renti. Obolnim članom izplačalo se je 625 gld. 31 kr. podpore. Članov imelo je društvo 66, društvena knjižnica broji 450 zvezkov, izmed katerih je bilo v preteklem letu 378 knjig izposojenih.

— (Z Reke) javlja se „Narodnim Novinam“, da je kontrolor pri glavnem carinskem uradu, Slavski. dne 14. t. m. ostavil urad in zginil brez sledu. Pregledali so blagajnico in našli 1000 gld. nedostatka, katerega je pa že eden njegovih tovarišev pokril.

— (V novi odbor čitalnice v Dobličah pri Črnomlju) izvoljeni so: Fleck Jurij, predsednik; Vrtin Matija, podpredsednik; Kupljen Anton denarničar; Plavec Jožef, tajnik; odborniki: Studel Matija, Hrela Jožef, Smalec Matija, Štójnič Jožef.

— (Prva dolenska posojilnica v Metliki) imela bode dne 10. februarja dopoldne ob 9. uri v mestni pisarni svoj občni zbor. Iz objavljenih bilance razvidi se jako ugodno delovanje tega denarnega zavoda. Hranilne uloge pomnožile so se na 198.678 gld. 6 kr., na menjice izposodilo se je 145.410 gld., na posestva 67.581 gld. Rezervni fond iznašajoč 2.684 gld. 47 kr. bode se znatno pomnožil, ker je bilo v preteklem letu 2.160 gld. 15 kr. čistega dobička. Vredno je še omeniti, da ima posojilnica uplačenih 531 deležev po 18 gld.

— (Raspisanih je pet ustanov po 300 gld.) za dijake triletnega živinozdravniškega tečaja na Dunaji. Pravico do teh ustanov imajo dijaki iz Štajerske, Koroške, Kranjske, Primorske, Dalmacije, ki so dovršili 6. razred gimnazije ali pa realke. Prošnje do 15. februarja na ministerstvo za uk in bogočastje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 23. januarja. Slikar Aleksander Cabanel, član akademije, umrl.

Pariz 23. januarja. Trditev nekaterih listov, da se bode vojvodi Aumalskemu dovolil povratek v domovino, se zanikuje.

Berolin 23. januarja. Potrjuje se, da je Roggenbach blizu Zürichu kupil posestvo in da se bode tjakaj preselil.

Berolin 24. januarja. „Norddeutsche“ piše: Poročilo nekega tukajšnjega lista iz Londona, da je angleška vlada sklenila, da se bode odločno držala pogodbe, po kateri ne sme nobena evropska vlast dobiti prevage na Samoaških otocih in da sta Anglija in Amerika v Berlinu poslali note, rekoč, da je nemški agentov postopanje proti pogodbam in proti diplomatski etiketi, — je izmišljeno. „Norddeutsche“ dostavlja, da, akoravno taci pogodeb ni, kakor so v rečenem Londonskem poročilu omenjene, to vender Nemčije, kakor se ob sebi umeje, ne bode zadrževalo, da ne bi spoštovala pravic, katere so si druge države s pogodbami pridobile na Samoaških otocih.

Razne vesti.

* (Ruska carica) obolela je nekda na živcih, ker jo je nezgoda na železnici pri Borku zelo pretresla. Kakor „Ruski Vjedomosti“ javljajo, pozvan je k carici francoski specialist za živčne bolezni, dr. Charcot, kateri, da se izogne Nemčiji in Berlinu, pojde preko Dunaju v Peterburg.

* (Močan potres) čutili so v Atenah dne 22. t. m. dopoldne.

* (Ubegli goljuf) Pod imenom Barone znani slepar Luzzatto, ki je bil zaradi raznih goljufij pobegnil iz Trsta, je nekda sedaj na Krfu. Živi baje v takem ubožstvu, da se hoče sam prostovoljno oglasiti pri oblastu, da ga zapró.

* (Bančni ravnatelj ujet) Iz Pariza se dne 20. t. m. poroča: Bankine hiše ravnatelja Jakoba Meyerja, kateri je ostavil primanjkljaj 6 milijonov frankov ter pobegnil dne 19. novembra m. l., zasačili so včeraj v nekem gradu pri Brusliji. — Ubežnega ravnatelja iskali so zamen policijski agentje po Angleškem, Nemškem, Švici in Laškem.

* (Nezgoda na železnici.) Iz Novega Yorka se poroča dne 22. t. m.: Pri Elmswoodu (Michigan) skočil je osobni vlak s tiru, ker se je strla os. Mnogo potnikov je mrtvih, mej temi tudi državni podnamestnik, a še več jih je ranjenih.

* (Take so!) V Toulouse skočila je dne 18. t. m. raz deviški most v vodo mlada, jako lepo oblečena gospa. Nesrečnici ni bilo možno rešiti življenja; po daljšem in trudopolnem iskanju našli so mrtvo truplo in spoznali v njem gospo Maroneto, soprogo visokega uradnika, katero so prenesli na njen dom. Na pisalni mizi ležalo je krasno, lepo duhteče pisemce, v kojem ranjca izjavlja, da si konča življenje zato, ker ji je šivilja popolnoma skazila obleko za plesno veselico, vršečo se tisti dan v prid revežem. Koncem pisma še prosi svojega soproga, naj poskrbi, da se izdelovanje njenega mrtvaškega oblačila gotovo izroči drugi, spretnjši šivilji.

Pravila

podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji, ustanovljenega v spomin štiridesetletnice vladarske Nj. Veličastva cesarja Frana Josipa I. Ime in sedež društva.

§ 1. Imenuje se društvo: „Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji“.

Sedež društva je na Dunaji.

Namen društva.

§ 2. Namen društva je dobrodelen, namreč, da podpira uboge marljive dijake slovenske narodnosti, kateri se uče na vseučilišču, tehniki ali poljedeljski visoki učilnici; izjemno, kolikor móči, tudi druge slovenske dijake na Dunaji.

Kako doseči društveni namen.

§ 3. Svoj namen dosežaj društvo dajaje podpore:

- a) na jedenkrat ali na večkrat;
- b) v gotovih obrokih (na mesec, na četrt leta, na pol leta ali pa na vse leto);
- c) na kak drug način.

Društvena sredstva.

§ 4. Društvena sredstva so:

I. letni doneski: a) rednih udov, b) podpornikov;

II. doneski: c) ustanovnikov, d) dobrotnikov;

III. e) dohodki podjetij, po društvu prirejenih: koncertov, slavnostnih večerov, predavanj itd.; f) prihodki društvenega imetka

Kako porabljati društvena sredstva.

§ 5. Od društvenih dohodkov smeje se porabiti samo letni doneski rednih udov, podpornikov in dobrotnikov, tudi obresti od glavnice. Doneski ustanovnikov, dohodki društvenih podjetij in volila so glavninski imetek ter se morajo dajati na obresti.

Udje.

§ 6. Udje so: a) redni, b) podporniki, c) ustanovniki in d) častni udje.

Kdo je reden ud?

§ 7. Reden ud je vsak na Dunaji ali v Dunajski okolici stanujoč Slovenec, ako plača vsaj tri goldinarje na leto.

Podpornik.

§ 8. Podpornik je vsak, kdor plača vsaj pet goldinarjev na leto.

Ustanovnik.

§ 9. Ustanovnik plača jedenkrat za vselej vsaj petdeset, pravna oseba sto goldinarjev, oni in ta na jedenkrat za vselej, ali pa najdalje v petih letnih enakih obrokih.

Častni udje.

§ 10. Za častnega uda se imenuje le oni, kateri si je za društvo pridobil izrednih zaslug

Volitev častnega uda vrši se v občnem zboru na predlog odborov brez debate s tajnim glasovanjem, in to z $\frac{2}{3}$ pričujočih glasov.

Rednih udov pravice.

§ 11. Redni udje imajo pravico, da v občnem zboru predlagajo, glasujejo, volijo in da morejo voljeni biti. Tudi smejo odboru predlagati one, kateri so podpore vredni in potrebni.

Podporniki, ustanovniki in častni udje imajo, ako so Slovenci in v zboru navzočni, iste pravice kot redni udje.

Dobrotniki:

§ 12. Dobrotniki društva so oni, kateri z darili ali na drug način podpirajo društvene namene, četudi neso udje.

§ 13. Imena podpornikov, ustanovnikov, častnih udov in dobrotnikov morajo se razglasiti ter zapisavati v posebno knjigo spomenico.

§ 14. Kdor hoče pristopiti k udom, v § 6 a), b), c) imenovanim, oglasi se pri odboru ustno ali pismeno.

Kdor hoče izstopiti, naznani to odboru vsaj četrt leta pred občnim zborom.

§ 15. Društveno leto se pričinja 1. oktobra meseca.

§ 16. Kdor v prvih štirih mesecih društvenega leta po trikratnem opominu ne plača letnine, naj se izbriše.

§ 17. Društvene posle vodi A) občni zbor, B) odbor in C) presojevalci (revizorji).

A. Društveni zbor.

§ 18. Odbor sklicuje občni zbor v prvi polovici novembra meseca, oglašaje dnevni red v slovenskih listih, in sicer vsaj 14 dni pred zborovanjem.

§ 19. Odbor ukrene lahko tudi izredno zborovanje. Ako to namreč zahteva vsaj deset rednih udov pismeno ter prijavi dnevni red, mora odbor vsaj v 14 dneh sklicati občni zbor.

§ 20. Občnemu zboru pripadajo naslednja opravila:

1. Voliti predsednika, odbor in presojevalce;
2. odobravati letni račun, oziroma poročilo odborovo o delovanju društva in o gospodarstvu z društvenim imetkom preteklega leta;

3. voliti častne ude;

4. sklepati o predlogih odborovih in posameznih udov;

5. sklepati, ako je treba premeniti pravila — ali

6. razdružiti društvo.

Voli se z listki z nadpolovico pričujočih glasov.

§ 21. Samostojne predloge mora vsak ud vsaj 8 dni pred občnim zborom prijaviti odboru pismeno.

§ 22. Kadar je treba premeniti pravila ali razpustiti društvo, morata biti vsaj $\frac{2}{3}$ vseh rednih udov pričujoči.

Za navadno zborovanje treba samo $\frac{1}{4}$ vseh rednih udov. Ako se v jedni uri ne snide toliko udov, sklepa vsako število pričujočih udov.

§ 23. Sklepa in voli se z nadpolovico pričujočih glasov.

Sklep za premenitev pravil ali za razdružbo tega društva veljaven je samo takrat, če sta za to glasovali vsaj $\frac{2}{3}$ pričujočih glasov.

§ 24. Ako je za predsedništvo, za odbor, ali za presojevalce več kandidatov, pa ni bil prvič in drugič voljen nijeden z nadpolovično večino, vrši se tretjič ožja volitev mej onima, oziroma onimi, kateri so dobili največ glasov. Pri enakem številu razsodi žreb.

B. Odbor.

§ 25. Odbor je iz predsednika in iz 9 udov, ki imajo svoje stalno stanovanje na Dunaji ali v Dunajski okolici.

Odbor voli izmed sebe dva podpredsednika, dva blagajnika, dva tajnika in dva namestnika.

§ 26. Predsednik se voli vsako leto; odborniki pa se volijo na tri leta. Koncem vsakega društvenega leta izstopi tretjina udov iz odbora; kdo izstopi, to določuje prvi dve leti žreb, potem pa izstopajo odborniki po vrsti svojega triletnega delovanja.

Izstopivši udje smejo se zopet voliti.

Vsako leto se volijo v obnem zboru tudi trije namestniki v odbor.

§ 27. Odboru je dolžnost, da vodi društvo in izvršuje sklepe občnega zbora; on mora upravljati tudi z društvenim imetkom, pazeti pri tem na pravila in sklepe društvenega zbora.

Odboru je sestavljati računsko poročila ter se posvetovati o vseh predmetih, kateri naj pridejo pred občni zbor.

Odbor se posvetuje in sklepa v vseh zadevah, katere ne pripadajo občnemu zboru, potrjuje blagajnikove račune ter določuje, kako treba novčni imetek najbolje dajati na obresti.

Odboru daje se pravica pregledavati blagajnico, kadar koli hoče ter mu je dolžnost, storiti to vsaj dvakrat na leto.

§ 28. Odbor je sklepčen, ako je s predsednikom vred navzočnih vsaj pet odbornikov, ter sklepa z nadpolovico pričujočih glasov.

§ 29. Odbor zboruje vsak mesec vsaj po enkrat, izvzemši mesece julij, avgust in september.

O nujnih slučajih sme predsednik sklicavati izredne seje ali pa pismeno poizvedovati odbornikov mnenje.

Za odborova opravila ni plačila.

Potrebni stroški morajo se odbornikom vračati.

§ 30. Ako se odboru dozdeva koristno in umestno, imenuje v raznih krajih poverjenike, ki imajo pospeševati na kateri koli zakonito dopuščen način društvene namene. (Konec prih.)

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

23. januarja.

Pri **Malič**: Atlas, Bernauer, Weinberger, Fuchs, Leidlmayer, Trebisch, Hauswald z Dunaja. — Obach iz Grada. — Pfeifer s Krškega.

Pri **Stonu**: Katzenorfer z Gdanskega. — Müller iz Trsta. — Wecker, Hula, Bodenstein, Rosenberg, Drucker z Dunaja. — Pasavalli iz Coma. — Peče s Starega trga. — Blumenthal iz Berolina. — Peer iz Štor. — Freisinger iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Malloyer s Pazina. — Fuchs iz Grada.

Umrlj so v Ljubljani:

23. januarja: Domenik Meneghelli, brivec, 52 let, Stari trg št. 2, za nadoho. — Marija Cerne, delavka, 30 let, Truberjeve ulice št. 1, za srčno napako. — Ferdinand Lavrič, komij, 24 let, Kravja dolina št. 11, za gnojenjem v možganih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. jan.	7. zjutraj	736.6 mm.	-15.0°C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.4 mm.	-2.6°C	m. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	738.6 mm.	-6.0°C	m. svz.	jas.	

Srednja temperatura -7.9°, za 5.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	82.60	82.60	
Srebrna renta	83.25	83.25	
Zlata renta	111.20	111.20	
5% marcna renta	98.05	98.05	
Akcije narodne banke	887.00	883.00	
Kreditne akcije	312.80	312.40	
London	120.60	120.65	
Srebro			
Novi napoli	9.54	9.54	
C. kr. cekini	5.67	5.67	
Nemške marke	59.05	59.12 1/2	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	175	75
Ogerska zlata renta 4%		101	35
Ogerska papirna renta 5%		93	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		122	50
Kreditne srečke	100 gld.	183	75
Rudolfove srečke	10	21	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	126	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		223	25

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Glasovir

še dobro ohranjen, je na prodaj po nizki ceni. — Pred škofijo šte. 18 v I. nadstropji se natančneje poizvé. (41—2)

Št. 791.

(45—1)

Razglas.

Njegovo c. in kr. apostolsko Velečastvo je z najvišjim odločilom z dne 27. decembra 1888. leta najmilostiveje blagoizvolilo potrditi sklep deželnega zbora vojvodine Kranjske, s katerim se stolnemu mestu Ljubljani dovoljuje, da sme

od 1. januarja 1889. l.

naprej do vstetega l. 1898. pobirati za 100% povišano naklado od dohodkov najemščine (gostaščine), in sicer takó, da so najemščine pod 50 goldinarjev popolnoma proste, od najemščin od 50 goldinarjev do vstetih 100 goldinarjev pa je plačevati na leto po dva krajcarja od vsakega goldinarja najemščine in od najemščin nad 100 goldinarjev po štiri krajcarje naklade od vsakega goldinarja najemščine.

To se na podstavi dopisa veleslavnega deželnega odbora kranjskega z dne 8. januarja 1889., št. 50, daje na splošno znanje.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

v 17. dan januarja 1889.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi
po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolmir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poština

za posamični nevezani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37—27)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani.

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Najnovejše leposlovno delo!
NARODNA KNJIŽNICA.
I. ZVEZEK.
POBRATIMI.
Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.
Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.
Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v družih knjigarlah.

Gospodu Fr. H.

v Mediji (Gallenegg).

Če boste še nadalje odlašali spolniti svoje obvezanosti, — bomo v tem listu natančneje objavili Vaše postopanje v varstvo drugim.

(49—1)

Oskrbništvo graščine Raka (Arch).

SLOVANSKI SVET

izhaja tudi leta 1889. v isti obliki in po istem programu, kakor svoja prva leta 1888., in sicer 10. in 25. dne vsakega meseca. Naročnina, katere se pošilja podpisane izdajatelj v Gorico, znaša za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.; za Ljubljanske naročnike pa celoletno 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr. in za četrt leta 90 kr.

Leta 1889. pridejo na vrsto važne razprave o raznih slovanskih kulturnih vprašanjih, n. pr.: „O zadruzi“, ruskem miru in „artelju“, „O slovanski terminologiji za raznotere stroke“, „O slovanskem pravu“, „O slovanskih običajih in umetnostih“ itd. itd. Pretresale se bodo tudi specifiški slovanske zadeve, dopisi in novice pa bodo zabeleževali važne slovanske dogodke.

„SLOVANSKI SVET“ je v prvi vrsti namenjen zrelemu slovenskemu občinstvu; temu se priporoča, da ga podpira gnotno še bolj, nego duševno.

Fran Podgornik,

izdajatelj „SLOVANSKEGA SVETA“

v Gorici.

(19—4)

Št. 314.

(46)

Razpis.

V Ljubljanskem porodnišči in šoli za babice oddati je najprej začasno za 1 leto

služba babice (porodničarce)

z letno plačo 200 gld., z aktivitetno doklado 36 gld. in petletnicami po 50 gld. iz porodniškega zaklada, z letno nagrado 52 gld. 50 kr. iz učnega zaklada in z brezplačnim stanovanjem v zavodu.

Prošnje za to službo, katerim je priložiti diplomu za babice, krstni list, zdravniško spričevalo, svedočba o nravnem vedenji, dokaz že morebiti opravljane porodničarske službe, dokaz zakonskega, udovskega ali samskega stanu in spričevalo o popolni zmožnosti slovenskega in nemškega jezika, naj se pošljejo

do 15. februarja 1889. l.

ravnateljstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 18. januarja 1889.

Stanovanje

s štirimi sobami in z vsemi drugimi zraven spadajočimi prostori, s prav lepim razgledom,

odda se za sv. Jurij v Spodnji Šiški št. 66.

Več se izve pri gosp. J. Žigurji ali pa v gostilni „Pri Štefanu“ za Franciskani. (48 1)

Izвлеček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schippek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker čzdravi vsako neprilagojeno gluhost, magluhost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—11)

Sveži

pustni krofi

dobé se vsak dan v

J. Förderl-ovi pekarni

v Lingovih ulicah. (5—5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.